

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД

Рев 1411/2019
03.07.2019. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Јасминке Станојевић, председника већа, Бисерке Живановић, Споменке Зарић, Бранислава Босиљковића и Зоране Делибашић, чланова већа, у предмету предлагача АА из ..., чији је пуномоћник Ненад Константиновић, адвокат из ..., против противника предлагача ББ из ..., чији је пуномоћник Владислав Малетић, адвокат из ..., ради признања стране судске одлуке, одлучујући о ревизији противника предлагача изјављеној против решења Апелационог суда у Новом Саду Гж 3418/18 од 17.01.2019. године, у седници од 03.07.2019. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији противника предлагача, изјављеној против решења Апелационог суда у Новом Саду Гж 3418/18 од 17.01.2019. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија противника предлагача изјављена против решења Апелационог суда у Новом Саду Гж 3418/18 од 17.01.2019. године.

Образложење

Решењем Вишег суда у Сремској Митровици 2Р 2/17 од 11.06.2018. године, призната је пресуда Покрајинског суда Минхен I бр. 34 О 19793/02 од 14.10.2004. године, која је постала правноснажна 19.07.2005. године, у спору парничних странака, којом је тужени обавезан да тужиоцу исплати 520.633,13 евра са каматама од 5% изнад основне каматне стопе почев од 16.12.2002. године, а у преосталом делу је тужба одбијена, одређено да тужени сноси 95/100, а тужилац 5/100 трошкова процеса и да је пресуда за тужиоца и туженог привремено извршна уз полагање кауције од 110% извршног износа.

Решењем Апелационог суда у Новом Саду Гж 3418/18 од 17.01.2019. године, одбијена је жалба противника предлагача и потврђено првостепено решење.

Против другостепеног решења, противник предлагача је изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права и из разлога прописаних чланом 404. Закона о парничном поступку.

По оцени Врховног касационог суда, нису испуњени законски услови за одлучивање о ревизији противника предлагача као изузетно дозвољеној, у смислу члана 404. став 1. Закона о парничном поступку-ЗПП („Службени гласник РС“, број 72/11, 55/14).

Наиме, нема разлога који указују на потребу разматрања правних питања од општег интереса или правних питања у интересу равноправности грађана, као ни потребе за уједначавањем судске праксе или новим тумачењем права. Ревизијом се указује на погрешну примену одредаба чл. 86-96. Закона о решавању сукоба закона са прописима других земаља, али се не указује на разлоге за изузетну дозвољеност ревизије, у смислу члана 404. став 1. ЗПП.

Из изнетих разлога, одлучено је као у ставу првом изреке.

Врховни касациони суд је испитао дозвољеност изјављене ревизије, у смислу члана 410. став 2. у вези члана 30. Закона о ванпарничном поступку и утврдио да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 30. став 1. Закона о ванпарничном поступку прописано је да се по одредбама првог дела тог закона поступа у свим питањима која посебним поступцима садржаним у том закону нису друкчије уређена, као и у другим ванпарничним стварима, за које посебним законом нису уређена правила поступања. Чланом 101. став 3. Закона о решавању сукоба закона са прописима других земаља прописано је да против решења о признању, односно извршењу одлуке, странке могу изјавити жалбу у року од 15 дана од дана достављања решења. Према ставу 4. овог члана, о жалби против решења из става 3. тог члана одлучује другостепени суд.

Из наведених одредаба произилази да је Законом о решавању сукоба закона са прописима других земаља предвиђена могућност изјављивања жалбе, али не и ревизије, а према правном схватању утврђеном на седници Грађанског одељења Врховног суда Србије од 16.12.1991. године, против правноснажне одлуке другостепеног суда донете у ванпарничном поступку признавања стране судске одлуке ревизија није дозвољена.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке, на основу чл. 413. и 420. ЗПП.

Председник већа - судија
Јасминка Станојевић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић